

Landstinget hævdede *Rytter* (V.), at de foreslaede Regler vilde give de i Lovforslaget omhandlede Domstole en *Lighed* med de almindelige Domstole, der kunde befrygtes at undergrave disses Stilling; man burde derfor enten gøre Brug af de almindelige Domstole eller ogsaa nedsætte virkelige Særretter, som ikke kunde give Anledning til Forveksling. Heroverfor gjorde *Justitsministeren* gældende, at man efter hans Mening ikke med Føje kunde kalde de Domstole, der nu blev etableret, for Særdomstole. Det Lovudkast, der forelaa fra Begyndelsen, havde derimod haft et saadant Præg, og Ministeren vilde have beklaget det, hvis der ikke var blevet levnet Tid til at gennemføre de Forhandlinger, som fandt Sted forud for Lovforslagets Fremsættelse for Rigsdagen. »Det Skær af Særdomstole, som bliver tilbage, *maa* blive tilbage, det følger af Sagerne store Masse og særlige Karakter.« . . . »Jeg synes, at jeg ved de Regler, som Lovforslaget nu indeholder, og ved de Tilsagn, som jeg i Tilslutning dertil har givet, har fjernet alt, som maatte kunne krænke nogen.« (L. Sp. 160 og 149).

Om det af Folketingsudvalget stillede Ændringsforslag og de Bemærkninger, Rigsdagens Udvalg knyttede til forskellige af Lovforslagets Paragraffer, henvises til, hvad der er anført ved §§ 1, 2 og 8—9.

Lovforslaget vedtoges i begge Ting uden Modstemmer, i Folketinget med 127 Stemmer (1 Medlem stemte hverken for eller imod), i Landstinget med 63 Stemmer.

### 83. Lov om Ændringer i Lov om Rettens Pleje af 11. April 1916. (Justitsminister *Busch-Jensen*). [A. Sp. 931. — C. Sp. 253 og 895].

Fremsat i *Folketinget* <sup>18</sup>/<sub>7</sub> (F. Sp. 834). 1. Beh. <sup>19</sup>/<sub>7</sub> (F. Sp. 841). 2. Beh. <sup>20</sup>/<sub>7</sub> (F. Sp. 861). 3. Beh. <sup>20</sup>/<sub>7</sub> (F. Sp. 866). *Oversendt til Landstinget*. 1. Beh. <sup>21</sup>/<sub>7</sub> (L. Sp. 580). 2. Beh. <sup>21</sup>/<sub>7</sub> (L. Sp. 582). 3. Beh. <sup>21</sup>/<sub>7</sub> (L. Sp. 619). *Loven stadfæstet 9. August 1945*. (Lov-Tid. Nr. 397). Traadt i Kraft straks.

Ved Loven *ophæves* den i Retsplejelovens § 1000, 1. Stykke, indeholdte Bestemmelse om *Forelæggelse for Kongen af alle Dødsdomme* forinden disses Fuldbgyrdelse til Afgørelse af, om Benaadning skal ske. Denne Bestemmelse, som stammer fra Forordningen af 16. December 1840 og tidligere lignende Bestemmelser, har gennem en meget lang